

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจสังคมก็ดี การปกครองก็ดี หรือทางวัฒนธรรมก็ดี ถ้าประเทศใดประชาชนมีการศึกษาดีหรือได้รับการศึกษาสูงขึ้น การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ก็จะเป็นไปด้วยความรวดเร็วเกิดผลดียิ่งขึ้นตามไปด้วย ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว¹ ตอนหนึ่งว่า

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ เมื่อบ้านเมืองประกอบไปด้วยพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศย่อมทำได้สะดวก รวดเร็ว ได้ผลที่แน่นอนและรวดเร็ว

การศึกษาจะอำนวยความสะดวกในการพัฒนากำลังคนให้แก่ชาติได้มากน้อยเพียงใด นั้นย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ และองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งก็คือ "ครู" อารี สัตหรวี² ได้กล่าวว่า "ในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ ทางสังคมและวัฒนธรรม ทุกฝ่ายต่างก็มุ่งหวังว่า การศึกษาจะเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนา ประสิทธิภาพของพลเมือง สามารถเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้น และการศึกษาจะให้ผล ดังความใฝ่ฝัน และมุ่งหวังก็อยู่ที่ ครู"

จะเห็นได้ว่า ครูเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญมากอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ต่อ การจัดการศึกษา เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดวิชาการ และวิชาชีพต่าง ๆ ช่วยเสริมสร้างพัฒนา

¹พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช, "พระบรมราโชวาทพระราชทาน แก่ครูใหญ่และนักเรียน ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน" มิตรครู 19(สิงหาคม 2520): 3.

²อารี สัตหรวี, "การฝึกหัดครู อดีต ปัจจุบัน อนาคต," ศูนย์ศึกษา 3(มกราคม- มีนาคม 2516): 27-28.

คุณภาพ และคุณสมบัติอันดีงามให้แก่เยาวชนของชาติ การที่จะได้ครูที่มีคุณภาพดีนั้น สถาบันฝึกหัดครูก็ต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมการฝึกหัดครู เพราะการผลิตครูในประเทศไทยส่วนใหญ่นั้นอยู่ในความรับผิดชอบของกรมการฝึกหัดครู จากนโยบายของการจัดการฝึกหัดครูตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524) ได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า "การจัดการฝึกหัดครูให้มีคุณภาพ เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการสร้างชาติเพราะครูเป็นผู้ที่มีส่วนในการจัดการศึกษา และรับผิดชอบในการอบรมสั่งสอนเยาวชนให้มีความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม"¹

ตามมาตรา 5 ของพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518 กล่าวว่า ". . . ให้วิทยาลัยครูเป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษาระดับปริญญาตรี และผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี . . ."²

เมื่อวิทยาลัยครูเป็นสถาบันที่สามารถผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี ย่อมแสดงว่า วิทยาลัยครูเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นสถาบันผลิตกำลังคนระดับสูงของประเทศ สามารถผลิตครูในระดับต่าง ๆ ได้ถึงปีละ 62,740 คน³ ซึ่งในการผลิตครูแต่ละคนนั้น รัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายไป เนื่องจากความสูญเปล่า (Wastage) ในแง่ของการออกกลางคัน (Drop out) และการเรียนซ้ำชั้น (Repetition) มากมาย ดังรายงานการวิจัยของ วาสนา คำคุณ⁴

¹ การฝึกหัดครู, กรม, กระทรวงศึกษาธิการ, นโยบาย และการจัดการฝึกหัดครูตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ระยะที่ 4 (2520-2524), (กรุงเทพฯ: กรมการฝึกหัดครู, 2520), หน้า 11.

² พะนอม แก้วกำเนิด, "งานของวิทยาลัยครู," ครูปริทัศน์ 2 (สิงหาคม 2520): 6.

³ การฝึกหัดครู, กรม, กระทรวงศึกษาธิการ, นโยบาย และการจัดการฝึกหัดครูตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ระยะที่ 4 (2520-2524), หน้า 4.

⁴ วาสนา คำคุณ, "ประสิทธิผลทางการศึกษาของสถาบันฝึกหัดครู ในจังหวัดพระนครและธนบุรี นักเรียน เข้าเรียนรุ่นปีการศึกษา 2508-2510" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิถียุทธศาสตร์การศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513), หน้า 151.

สุกิจ สุวานิช¹ และวิสาข เกษประทุม² กล่าวว่ารัฐต้องสูญเสียเงินค่าใช้จ่ายไปเนื่องจากการตกซ้ำชั้น หรือเรียนซ้ำกว่ากำหนด และการออกกลางคันของนักศึกษา ซึ่งเฉลี่ย เป็นเงินปีละ 1,232,566.60 บาท 2,158,932.00 บาท และ 1,022,314.00 บาท ตามลำดับ เมื่อรัฐเสียค่าใช้จ่ายไปมากเช่นนี้ การศึกษาเรื่องความสูญเปล่าจึงจำเป็นต้องศึกษาวิจัยต่อไป เพื่อจะได้ทราบถึงผลผลิตนั้นว่าคุ้มค่ากับการลงทุนไปหรือไม่ จำนวนผู้จบการศึกษา หรือผู้ที่เรียนซ้ำกว่ากำหนด หรือออกกลางคันมีมากน้อยเพียงไร ใช้เวลาแตกต่างกันเท่าใด โดยเฉพาะในระดับวิทยาลัยครู การศึกษาเรื่องความสูญเปล่าทางการศึกษายังมีอยู่เป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่องนี้ขึ้น เพื่อศึกษาถึงความสูญเปล่าทางการศึกษา ในการผลิตครูของวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงและระดับครูศาสตรบัณฑิต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบจำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียน และจำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันตก แยกตามสถานศึกษา และระดับการศึกษา (ป.กศ., ป.กศ.สูง และค.บ.)
2. เพื่อศึกษาความสูญเปล่าทางการศึกษา ของวิทยาลัยครูในกลุ่มนี้ในสองลักษณะ คือ การเรียนซ้ำกว่ากำหนด และการออกกลางคัน

¹สุกิจ สุวานิช, "ลักษณะการสูญเปล่าทางการศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาคศึกษาวิจัยการศึกษามัธยมศึกษา วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517), หน้า 68.

²วิสาข เกษประทุม, "การวิเคราะห์ความสูญเปล่าทางการศึกษาของวิทยาลัยครูนครสวรรค์" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาคศึกษาวิจัยการศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 67.

3. เพื่อหาค่าใช้จ่ายทั้งหมด ที่รัฐต้องสูญเสียไป เนื่องจากการเรียนซ้ำกว่ากำหนด และการออกกลางคัน แยกตามสถานศึกษา และระดับการศึกษา

4. เพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องสูญเสียไป เนื่องจากการเรียนซ้ำกว่ากำหนด และการออกกลางคัน แยกตามสถานศึกษา และระดับการศึกษา

สมมุติฐานของการวิจัย

ตั้งแต่ปีการศึกษา 2518 เป็นต้นมา กรมการศึกษาค้นคว้าได้กระจายอำนาจให้วิทยาลัยครูภาคตะวันตก ทำการสอบคัดเลือกนักศึกษา ก่อนเข้าเรียนในแต่ละระดับทุกระดับ เองจึงถือได้ว่านักศึกษาเข้าเรียนทุกคน ควรจะมีความรู้พื้นฐานเพียงพอที่จะเรียนได้สำเร็จในเวลาที่กำหนดในแต่ละระดับ ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานว่า

สมมุติฐาน 1 การศึกษาในระดับวิทยาลัยครูของวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ไม่มีความสูญเสียเปล่าทางด้านการเรียน ซ้ำกว่ากำหนด นั่นคือ มีเรโซประสิทธิภาพ (Efficiency ratio) เท่ากับหนึ่ง

สมมุติฐาน 2 การศึกษาในระดับวิทยาลัยครูของวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ไม่มีความสูญเสียเปล่าทางด้านการออกกลางคัน นั่นคือ มีเรโซความสูญเสียเปล่า (Wastage ratio) เท่ากับศูนย์

สมมุติฐาน 3 ค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องสูญเสียไปในแต่ละสถานศึกษา และแต่ละระดับไม่มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันตก มีขอบเขตดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาในสองลักษณะคือ การเรียนซ้ำกว่ากำหนด (Repetition) และการออกกลางคัน (Drop out)

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาวิทยาลัยครูภาคตะวันตกสี่แห่ง ได้แก่

- 2.1 วิทยาลัยครูเพชรบุรี
  - 2.2 วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง
  - 2.3 วิทยาลัยครูนครปฐม
  - 2.4 วิทยาลัยครูกาญจนบุรี
3. ทำการวิจัยเฉพาะนักศึกษาภาคปกติ รุ่นปีการศึกษา 2518 ถึง 2522 รวม 5 รุ่น ใน 3 ระดับ ได้แก่
- 3.1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) หลักสูตร 2 ปี
  - 3.2 ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) หลักสูตร 2 ปี
  - 3.3 ระดับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) หลักสูตร 2 ปี
4. การวิจัยครั้งนี้ไม่ศึกษาถึงผลการเรียน เป็นรายวิชาของนักศึกษา ไม่จำแนกเพศชายหญิง และไม่ศึกษาถึงสาเหตุของความสูญเสียเล่าทางการศึกษาทั้งสองลักษณะ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผลการวิจัยรุ่นปีการศึกษา 2518 ถึง 2522 จะเป็นตัวแทนของนักศึกษาวิทยาลัยครูภาคตะวันตกแต่ละรุ่น ทั้งในอดีต และอนาคตอันใกล้
2. การอนุมัติผลการเรียนของนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ทั้งสี่แห่ง ทั้งสามระดับ อยู่ในสภาพเดียวกัน และเชื่อถือได้ เพราะว่ามีครู อาจารย์ และบุคลากรที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน และการใช้ระเบียบวิธีวัดผลอันเดียวกัน
3. นักศึกษาที่ออกกลางคัน และนักศึกษาที่เรียนช้ากว่ากำหนด ถือว่าทำให้เกิดความสูญเสียเล่าทางการศึกษา เพราะว่่านักศึกษาเหล่านี้ ทำให้การลงทุนของรัฐได้ผลไม่สมบูรณ์
4. ค่าของเงินตราในช่วงปีการศึกษา 2518 ถึง 2522 รวมทั้งค่าของเงินตราในอดีตและอนาคตอันใกล้กับช่วงเวลานี้ มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก จนไม่ปรากฏชัดจึงถือว่า มีค่าคงที่
5. ค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษาแต่ละระดับ ของแต่ละวิทยาลัย ถือว่าเท่ากัน มิได้แยกรายจ่ายของแต่ละระดับไว้ เพราะว่่าแต่ละวิทยาลัยใช้ครู อาจารย์ และบุคลากรชุดเดียวกัน ตลอดจนสถานที่เรียนแห่งเดียวกัน
6. ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยนับ เวลาเรียนของนักศึกษาเป็นรายปี ดังนั้น นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในเวลา 2 ปีครึ่ง และ 3 ปีครึ่ง นับเป็นใช้เวลา 3 ปี และ 4 ปี ตามลำดับ สำหรับนักศึกษาที่ออกกลางคันในเวลาครึ่งปี 1 ปีครึ่ง 2 ปีครึ่ง และ 3 ปีครึ่ง นับเป็นออกกลางคันในเวลา 1 ปี 2 ปี 3 ปี และ 4 ปี ตามลำดับ

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ อาจเกิดความคลาดเคลื่อนได้เนื่องจาก

1. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนมาก เป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นในอดีต เป็นข้อมูลทุติยภูมิที่จัดเก็บและบันทึกไว้แล้ว แม้ว่าผู้จัดบันทึกได้พยายามบันทึกข้อมูลให้ถูกต้อง และสมบูรณ์ที่สุด เพราะเป็นเอกสารทางราชการ ก็อาจมีความคลาดเคลื่อนในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลเหล่านั้นได้
2. ข้อมูลที่ได้จากแผนกพัสดุ แผนกอาคารสถานที่ แผนกการเงิน แผนกแผนงาน และประเมินผล และแผนกทะเบียนและวัดผลของวิทยาลัยครูแต่ละแห่งมิได้ เป็นข้อมูลที่เก็บไว้เพื่อการวิจัยโดยตรง ดังนั้นระเบียบการเก็บข้อมูลและวิธีการเก็บทะเบียนของนักศึกษาจึงกระจัดกระจายมีข้อมูลไม่ครบถ้วน ซึ่งอาจทำให้ผลของการวิจัยคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงได้บ้าง
3. ครูอาจารย์ที่สอน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และสภาพการของแต่ละวิทยาลัยครู แต่ละปีการศึกษา แต่ละระดับ อาจมีความแตกต่างกันทำให้การออกกลางคัน และการเรียนซ้ำกว่ากำหนดต่างกันด้วย ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

วิทยาลัยครู หมายถึง วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงใต้ แห่ง ได้แก่

1. วิทยาลัยครูเพชรบุรี
2. วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง
3. วิทยาลัยครูนครปฐม
4. วิทยาลัยครูกาญจนบุรี

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่ผ่านการสอบคัดเลือก เข้าเรียนในวิทยาลัยครู ในระดับ ป.กศ., ป.กศ.สูง และ ค.บ. ภาคปกติ ทั้งชายและหญิง รุ่นปีการศึกษา 2518 ถึง 2522

รุ่น (Cohort) หมายถึง ผู้ที่ผ่านการสอบคัดเลือก เข้าเรียนในวิทยาลัยครูแต่ละปีการศึกษา เช่น ปีการศึกษา 2518 มีนักศึกษาวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง 100 คน จำนวน 100 คนนี้ เป็นรุ่นหนึ่งในการวิจัยครั้งนี้ และนักศึกษาแต่ละคนในจำนวน 100 คน ดังกล่าว อยู่ในรุ่นปีการศึกษา 2518

นักศึกษาที่เรียนสำเร็จ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนแล้วสอบได้ ได้รับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง หรือปริญญาครุศาสตรบัณฑิต ตามกำหนด ระยะเวลา 2 ปี หรือต่ำกว่ากำหนด

นักศึกษาที่ออกกลางคัน หมายถึง นักศึกษาที่สอบตกถูกให้ออก หรือถูกจำหน่าย ทะเบียนออกจากวิทยาลัยครู ก่อนสำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ

นักศึกษาที่สอบตกให้ออก หมายถึง นักศึกษาที่สอบได้คะแนนระดับต่ำกว่าที่ทาง วิทยาลัยครูกำหนดไว้ ต้องออกจากสถานศึกษา เช่น ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 1.5 เมื่อเรียน ครบสามภาคเรียน หรือต่ำกว่า 1.8 เมื่อเรียนครบหกภาคเรียน ทางวิทยาลัยครูจึงให้ออก

นักศึกษาที่ถูกจำหน่ายทะเบียน หมายถึง นักศึกษาที่ถูกให้ออกจากวิทยาลัยครู ด้วยสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง นอกเหนือจากระบบวัดผลการศึกษา เช่น ลาออก ทำความผิด ขาดเรียนเกินกว่าที่วิทยาลัยครูกำหนด โดยไม่ส่งใบลาเป็นหลักฐาน หรือถึงแก่กรรม เป็นต้น

ความสูญเปล่าทางการศึกษา (Educational Wastage) หมายถึง ความ สูญเปล่าทางการศึกษา ในรูปการเรียนช้ากว่ากำหนด และการออกกลางคัน

จำนวนปีที่นักศึกษาใช้ตามหลักสูตร (Minimum Number of Student Years Required) หมายถึง ผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา กับจำนวนปีตาม หลักสูตร ตัวอย่าง เช่น ในปีการศึกษา 2518 มีผู้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนได้ 100 คน สำเร็จการศึกษาในเวลา 2 ปี ตามหลักสูตรจำนวน 75 คน ดังนั้นจำนวนปีที่นักศึกษา ใช้ตามหลักสูตร คือ 75×2 เท่ากับ 150 ปี

จำนวนปีที่นักศึกษาใช้จริง (Actual Number of Student Years Used) หมายถึง ผลรวมของจำนวนปีที่นักศึกษาใช้จริงทุกคน จนกระทั่งสำเร็จการศึกษา ตัวอย่าง เช่น ปีการศึกษา 2518 มีผู้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนได้ 100 คน สำเร็จการศึกษา 80 คน โดยใช้เวลาเรียนต่างกันดังนี้ สำเร็จ 50 คน ในเวลา 2 ปี สำเร็จ 25 คน ในเวลา 3 ปี และสำเร็จ 5 คน ในเวลา 4 ปี ดังนั้นจำนวนปีที่นักศึกษาใช้จริง เท่ากับ

$$(50 \times 2) + (25 \times 3) + (5 \times 4) = 100 + 75 + 20$$

$$= 195 \text{ ปี}$$

เรโซประสิทธิภาพ (Efficiency ratio) หมายถึง อัตราส่วนระหว่าง

จำนวนปีที่ใช้ตามหลักสูตร กับจำนวนปีที่นักศึกษาได้ใช้จริง ถ้านักศึกษาทุกคนเรียนสำเร็จ ในเวลาที่กำหนด จำนวนปีที่ควรใช้เท่ากับจำนวนปีที่ใช้จริง จะได้เรโซประสิทธิภาพเท่ากับหนึ่ง ซึ่งแสดงว่าไม่มีความสูญเปล่าในด้านการเรียนซ้ำกว่ากำหนด ดังนั้นการคำนวณเรโซประสิทธิภาพจึงทำให้ทราบว่า มีความสูญเปล่าในด้านการเรียนซ้ำกว่ากำหนดหรือไม่

เรโซความสูญเปล่า (Wastage ratio) หมายถึง อัตราส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคัน กับจำนวนนักศึกษาทั้งหมด ถ้านักศึกษาทุกคนสำเร็จการศึกษาไม่มีการออกกลางคันเลย อัตราส่วนของเรโซความสูญเปล่าจะเท่ากับศูนย์ ซึ่งแสดงว่า ไม่มีความสูญเปล่าในด้านการออกกลางคัน ดังนั้นการคำนวณเรโซความสูญเปล่าจึงทำให้ทราบว่ามีความสูญเปล่าในด้านการออกกลางคันหรือไม่

ประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัย

1. ทำให้ทราบว่าในการจัดการศึกษาในวิทยาลัยครูภาคตะวันตกนั้น มีค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องลงทุนไปมากน้อยเพียงไร และมีความสูญเปล่าทางการศึกษาเกิดขึ้นในระดับใดบ้าง วิทยาลัยครูใดบ้าง และเป็นไปในลักษณะอย่างไร
2. เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่อยู่ในวงการศึกษา ผู้ที่สนใจ หรือผู้บริหารที่จะใช้ผลการวิจัยนี้ เป็นแนวทางนำไปวางแผน พิจารณาจัดสรรงบประมาณประจำปี หรือ เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข ด้านบริหารการศึกษา และด้านการเรียนการสอน ให้ได้ผลและเหมาะสมยิ่งขึ้น อันจะเป็นการลดความสูญเปล่าทั้งด้านระยะเวลา และด้านการเงิน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย